

ພຣະຄຳພີດານີເອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍຫົກສິບ

ຄວາມໝາຍທາງຄຳພະຍາກອນຂອງນິມິດສຸດທ້າຍຂອງດານີເອນ:

ການເປີດເຜີຍຄວາມຈິງສຳລັບວັນສຸດທ້າຍ

Jeff Pippenger

2024-03-26

ໃນບົດທຣີບ ດານີເອນຖືກລະບຸວ່າໄດ້ຖືກຊຸກໃຫ້ຟື້ນຄືນຈາກວັນແຫ່ງການໄວ້ທຸກ

ໂດຍກະບວນການສາມຂັ້ນຕອນຂອງຂ່າວປະເສີດນິລັນດອນ. ຈາກນັ້ນ

ກາບຣີເອນໄດ້ມອບປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນບົດທຣີບເອັດແກ່ດານີເອນ

ດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງລະບຸໃຫ້ເຫັນປະຫວັດສາດແຫ່ງແສງສະຫວ່າງຂອງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ ຮີດເດເກນ.

“ມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະສຶກສາພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ໃກ້ຊິດຢູ່ຂຶ້ນ. ໂດຍສະເພາະ ພຣະທຳ

Daniel ແລະ Revelation

ຄວນໄດ້ຮັບຄວາມໃສ່ໃຈຢ່າງທຽບເທົ່າກັບຄຳພະຍາກອນໃນປະຫວັດການງານຂອງພວກເຮົາ. ໃນບາງແນວທາງ

ພວກເຮົາອາດກ່າວເຖິງອຳນາດໂຣມັນ ແລະລະບົບສັນຕະປາບານອ້ອມລົງ,

ແຕ່ພວກເຮົາຄວນເອົາໃຈໃສ່ເຫັນສິ່ງທີ່ພວກສາດສະດາ

ແລະອັກຄະສາວົກໄດ້ຂຽນໄວ້ພາຍໃຕ້ການດົນໃຈຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະວິນຍານບໍ່ລົງສູ່ໄດ້ຈັດວາງທຸກສິ່ງໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ ທັງໃນການປະທານຄຳພະຍາກອນ

ແລະໃນເຫດການທີ່ຖືກພັນລະນາໄວ້ ເພື່ອສັງເກດວ່າ ຕົວແທນມະນຸດຕ້ອງຖືກໃຫ້ຢູ່ນອກສາຍຕາ,

ຖືກຊ່ອນໄວ້ໃນພຣະຄຣິດ, ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ ແລະພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ

ຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນສູງ.”

“ຈົ່ງອ່ານພຣະທຳດານີເອນ.

ຈົ່ງເອົາປະຫວັດຂອງບັນດາອານາຈັກທີ່ຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນນັ້ນຂຶ້ນມາພິຈາລະນາເປັນຂັ້ນ.

ຈົ່ງເບິ່ງກັບລັດບຸລຸດ, ສະພາທັງຫຼາຍ, ກອງທັບອັນມີອຳນາດ,

ແລະຈົ່ງເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳການເພື່ອຫັກລ້າງຄວາມຈອງຫອງຂອງມະນຸດ

ແລະວາງສະຫງ່າສະຖານຂອງມະນຸດລົງໃນຜົງດິນ. ມີແຕ່ພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວທີ່ຖືກນຳສະເໜີວ່າຍິ່ງໃຫຍ່.

ໃນນິມິດຂອງຜູ້ພະຍາກອນ ພຣະອົງຖືກເຫັນວ່າຊົງໄຄ່ນລົ້ມຜູ້ປົກຄອງອັນເກັ່ງກັ້ນຜູ້ໜຶ່ງ

ແລະຊົງຕັ້ງອົກຜູ້ໜຶ່ງຂຶ້ນ. ພຣະອົງຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນເປັນຈອມກະສັດແຫ່ງຈັກກະວານ

ຜູ້ກຳລັງຈະສະຖາປະນາອານາຈັກອັນເປັນນິດຂອງພຣະອົງ—ພຣະຜູ້ຊົງພຣະຊົນມານານ,

ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່, ແຫຼ່ງແຫຼ່ງບັນຍາທັງປວງ, ຜູ້ປົກຄອງແຫ່ງບັດຈຸບັນ, ຜູ້ຊົງສຳແດງອະນາຄົດ.

ຈົ່ງອ່ານ ແລະເຂົ້າໃຈວ່າ ມະນຸດນັ້ນຍາກຈົນພຽງໃດ, ອ່ອນແອພຽງໃດ, ດຳລົງຢູ່ພຽງຊົ່ວຄາວພຽງໃດ,

ຜົດພາດພຽງໃດ, ມີຄວາມຜົດພຽງໃດ ເມື່ອເຂົາຍົກຈົດວິນຍານຂອງຕົນຂຶ້ນສູ່ຄວາມອະນິດຈັງ.”

ພຣະວິນຍານບໍ່ລົງສູ່ໂດຍຜ່ານອີຊາຢາໄດ້ຊີ້ນຳພວກເຮົາໄປຫາພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່,

ໃຫ້ເປັນຈຸດມຸງໝາຍສູງສຸດແຫ່ງການໃສ່ໃຈ—ໄປຫາພຣະເຈົ້າຕາມທີ່ຊົງສຳແດງໃນພຣະຄຣິດ.

‘ເພາະວ່າມີເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງໄດ້ບັງເກີດມາເພື່ອພວກເຮົາ, ມີບຸດອົງໜຶ່ງໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຮົາ:

ແລະການປົກຄອງຈະຢູ່ເທິງພຣະອົງສາຂອງພຣະອົງ: ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະຖືກເອີ້ນວ່າ

ມະຫັດສະຈັນ, ທີ່ປົກສາ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດອຳນາດ, ພຣະບິດານນິລັນດອນ, ອົງສັນຕິລາດ’ [Isaiah 9:6].

“ແສງສະຫວ່າງທຳດານີເອນໄດ້ຮັບໂດຍກົງຈາກພຣະເຈົ້າ

ນັ້ນໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ໂດຍສະເພາະສຳລັບວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້. ນິມິດທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳອູລາຍ ແລະ

ຮີດເດເກນ, ແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ຂອງຊີນາ, ບັດນີ້ກຳລັງຢູ່ໃນຂະບວນການແຫ່ງການສຳເລັດຜົນ, ແລະ

ເຫດການທັງປວງທີ່ໄດ້ຖືກທຳນາຍໄວນັ້ນ ອີກບໍ່ຊ້າຈະເກີດຂຶ້ນຄືນຖ້ວນ." Manuscript Releases, ແຫຼ່ງ
16, 333, 334.

ພຣະວິນຍານບໍ່ລົດໄດ້ "ຊົງຈັດຮູບການຕ່າງໆໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ" ໃນການປະທານຄຳພະຍາກອນ
"ແລະເຫດການຕ່າງໆ" ຂອງນິມິດສຸດທ້າຍຂອງດານຕີອນ ຈົນກະທັ້ງວ່າບົດທຳອິດ (ສິບ)
ເປັນຕົວແທນປະສົບການຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ດັ່ງທີ່ບົດສຸດທ້າຍ (ສິບສອງ)
ກໍເປັນຕົວແທນເຊັ່ນກັນ. ການຈັດຮູບຂອງສາມບົດນັ້ນ ທີ່ປະກອບເປັນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງແມ່ນ້ຳຮົດເດເກວ
ຊົງ "ໄດ້ຖືກປະທານໂດຍສະເພາະສຳລັບຍຸກສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້" ນັ້ນ
ໄດ້ຖືກອອກແບບໄວ້ເພື່ອຮອງຮັບຄຳນິຍາມສາມຂັ້ນຂອງ "ຄວາມຈິງ."
ໃນການທີ່ສ່ວນຕົ້ນສອດຄ່ອງກັບສ່ວນທ້າຍ ແລະສ່ວນກາງເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດ
ພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ເຫັນໂຄງສ້າງຂອງຄຳພາສາເຮັດເຮັດ "ຄວາມຈິງ"
ຊົງຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຕົວອັກສອນຕົວທຳອິດ ຕົວທີສິບສາມ ແລະຕົວສຸດທ້າຍຂອງອັກສອນເຮັດເຮັດທຳນັ້ນ
ແຕ່ພວກເຮົາຍັງເຫັນລາຍເຊັ່ນຂອງອາລຟາ ແລະ ໂອເມກາ ອີກດ້ວຍ.

ພຣະທຳດານຕີອນ ບົດທີ 10 ຊື່ອີກເຖິງຄົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນ ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈທັງນິມິດ "chazon"
ຂອງສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວບິແລະນິມິດ "mareh" ຂອງສອງພັນສາມຮ້ອຍບິ.
ພວກເຂົາບໍ່ພຽງແຕ່ເຂົ້າໃຈນິມິດທັງສອງນັ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງມີປະສົບການແຫ່ງການຊອບທຳໂດຍຄວາມເຊື່ອ
ຊົງເກີດຂຶ້ນໂດຍຜ່ານນິມິດ "marah" ທີ່ເປັນເພດຍິງແລະມີລັກສະນະກະຕືກະຕື ກ່ຽວກັບ "ການບາກົດ".

"ສຳລັບສະຕິບັນຍາແລະຈິດວິນຍານ ດັ່ງດຽວກັນກັບຮ່າງກາຍ ກົດຂອງພຣະເຈົ້າ
ກຳລັງຈະໄດ້ມາໂດຍຄວາມພາກພຽນ. ການຝຶກຝົນເທົ່ານັ້ນທີ່ທຳໃຫ້ເກີດການພັດທະນາ.
ໃນຄວາມສອດຄ່ອງກັບກົດນີ້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງມາໄວ້ໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ
ເຄື່ອງມືສຳລັບການພັດທະນາທາງສະຕິບັນຍາແລະທາງຈິດວິນຍານ."

ພຣະຄຳພີທັງການທັງປວງທີ່ມີນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈ ເພື່ອຈະໄດ້ຖືກຕັ້ງມາໃຫ້ເໝາະສົມ
ທັງສຳລັບຊີວິດນີ້ ຫຼືສຳລັບຊີວິດທີຈະມາ. ແລະຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ ທຸກຄົນອາດເຂົ້າໃຈໄດ້.
ບໍ່ມີໃຜໃດທີ່ມີຈິດໃຈຊົນຊົມຄຳສອນຂອງພຣະຄຳພີ ແລ້ວຈະອ່ານພຽງຂັດຽວຈາກພຣະຄຳພີ
ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບແນວຄວາມຄິດອັນເປັນປະໂຫຍດບາງປະການຈາກນັ້ນ.
ແຕ່ຄຳສອນອັນມີຄຳທີ່ສຸດຂອງພຣະຄຳພີ ຈະບໍ່ອາດໄດ້ຮັບໂດຍການສຶກສາເປັນຄັ້ງຄາວ
ຫຼືແບບແຍກສ່ວນບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງ. ລະບົບແຫ່ງຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຄຳພີ
ບໍ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນລັກສະນະທີ່ຜູ້ອ່ານຢ່າງຮັບດ້ວນ ຫຼືຂາດຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ຈະສາມາດມອງເຫັນໄດ້.
ຊຸມຊົນຫຼາຍປະການຂອງພຣະຄຳພີນອນຢູ່ເລີກໄປກວ່າພົນຜົວຫຼາຍ,
ແລະຈະໄດ້ຮັບມາກໍແຕ່ໂດຍການຄົ້ນຄວ້າຢ່າງພາກພຽນ ແລະຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
ຄວາມຈິງຕ່າງໆທີ່ປະກອບກັນຂຶ້ນເປັນອົງລວມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຈະຕ້ອງຖືກຄົ້ນຫາແລະຮວບຮວມເອົາ,
"ທີ່ນີ້ອ້ອມໆ ແລະທີ່ນັ້ນອ້ອມໆ." ເອຊາຍາ 28:10.

"ເມື່ອໄດ້ຄົ້ນຄວ້າອອກຢ່າງນັ້ນ ແລະນຳມາຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ,
ຈະພົບວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເໝາະສົມກັນຢ່າງສົມບູນແບບ.
ພຣະກົດຕົກແຕ່ລະເລື່ອງເປັນສ່ວນເສີມໃຫ້ແກ່ອີກເລື່ອງໜຶ່ງ,
ຄຳພະຍາກອນທຸກຂໍ້ເປັນຄຳອະທິບາຍຂອງອີກຂໍ້ໜຶ່ງ,
ຄວາມຈິງທຸກປະການເປັນການຄືຄວາມຂອງຄວາມຈິງອື່ນບາງປະການ.
ບັນດາແບບເຖິງໃນລະບົບພິທີຂອງຊາວຢິວໄດ້ຮັບການເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂດຍພຣະກົດຕົກ.
ຫຼັກການທຸກປະການໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າມີທິທາງຂອງຕົນ,
ຂັດທັດຈິງທຸກປະການມີນິຍົມສຳຄັນຂອງຕົນ. ແລະໂຄງສ້າງອັນສົມບູນຄືນຖ້ວນນັ້ນ ທັງໃນດ້ານແບບແຜນ
ແລະໃນການດຳເນີນໃຫ້ສຳເລັດ ກໍເປັນພະຍານຕາມພຣະຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ປະພັນຂອງມັນ. ໂຄງສ້າງເຊັ່ນນີ້

ບໍ່ມີຈິດໃຈໃດນອກຈາກພຣະຈິດອັນອະນັນຕະການ ຈະສາມາດຄິດຄົ້ນ ຫຼືສ້າງຂຶ້ນໄດ້."

ໃນການຄົ້ນຄວ້າສ່ວນຕ່າງໆຫຼາຍປະການ ແລະສຶກສາຄວາມສຳພັນຂອງສ່ວນເຫຼົ່ານັ້ນ, ຄວາມສາມາດຂຶ້ນສູງສຸດຂອງຈິດໃຈມະນຸດຖືກເອົາໃຫ້ອອກແຮງຢ່າງເຂັ້ມຂົນ. ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຂົ້າຮ່ວມໃນການສຶກສາເຊັ່ນນີ້ໄດ້ພໍດີທະນາພະລັງທາງສະຕິບັນຍາ.

"ແລະ ຄຸນຄ່າທາງບັນຍາຂອງການສຶກສາພຣະຄຳພີ ມີແມ່ນຢູ່ແຕ່ໃນການຄົ້ນຫາຄວາມຈິງ ແລະ ນຳມັນມາຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນເທົ່ານັ້ນ.

ມັນຍັງຢູ່ໃນຄວາມພາກພຽນທີ່ຈຳເປັນໃນການເຂົ້າໃຈຫົວຂໍ້ທັງຫຼາຍທີ່ຖືກນຳສະເໜີ. ຈິດໃຈທີ່ໜັກມັນຢູ່ແຕ່ກັບເລື່ອງທີ່ມະນຸດສາມັນເທົ່ານັ້ນ ຍ່ອມກາຍເປັນຈິດໃຈທີ່ຄັບແຄບ ແລະ ອ່ອນແອລົງ. ຖ້າມັນບໍ່ເຄີຍຖືກຝຶກໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໂກກວ້າງເລິກລຽງ, ໃນບໍ່ລຳມັນກໍຈະສູນເສຍພະລັງແຫ່ງການຕີປີໃຕ້. ເພື່ອເປັນການປ້ອງກັນຕໍ່ການເສື່ອມຖອຍນີ້ ແລະ ເປັນແຮງກະຕຸ້ນແກ້ການພັດທະນາ ບໍ່ມີສິ່ງໃດອັນຈະທຽບໄດ້ກັບການສຶກສາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຖານະເປັນວິທີການຝຶກຝົນທາງສະຕິບັນຍາ, ພຣະຄຳພີມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍກວ່າໜັງສືໃດໆທັງສິ້ນ, ຫຼື ຫຼາຍກວ່າໜັງສືອື່ນໆທັງໝົດຮວມກັນ. ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຫົວຂໍ້ທັງຫຼາຍຂອງມັນ, ຄວາມງ່າຍດາຍອັນສົ່ງຮ່າງມາແຫ່ງຖ້ອຍຄຳຂອງມັນ, ຄວາມງາມແຫ່ງພາບພົດຂອງມັນ, ບຸກຄະຮັກ ແລະ ຍົກສູງຄວາມຄິດໄດ້ຢ່າງທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດອັນເຮັດໄດ້. ບໍ່ມີການສຶກສາອື່ນໃດທີ່ຈະປະທານພະລັງທາງບັນຍາໄດ້ໝົດ ດັ່ງຄວາມພາກພຽນໃນການເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງອັນສະຫງ່າລັບແຫ່ງການສຳແດງພຣະອົງ. ຈິດໃຈທີ່ໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ສຳພັດກັບພຣະດຳລິຂອງພຣະອົງຜູ້ອັນຕະອນນັ້ນ ຍ່ອມຈະຂະຫຍາຍອອກ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເປັນແນ່."

"ແລະຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກ ຄືວິດີອຳນາດຂອງພຣະຄຳພີໃນການພັດທະນາລັກສະນະຜ່າຍຈິດວິນຍານ. ມະນຸດ, ຜູ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອການສາມັກຄີທຳກັບພຣະເຈົ້າ, ຈະພົບຊີວິດແທ້ແລະການພັດທະນາຂອງຕົນໄດ້ກໍ່ແຕ່ໃນການສາມັກຄີທຳເຊັ່ນນັ້ນເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອຖືກສ້າງຂຶ້ນໃຫ້ພົບຄວາມຊຸ່ນຊື່ມສູງສຸດຂອງຕົນໃນພຣະເຈົ້າ, ເຂົາຈະບໍ່ອາດພົບໃນສິ່ງອື່ນໃດເລີຍ ຊຶ່ງຈະສາມາດປອບປະໂລມຄວາມຖະຫນາອັນເລິກໃນຈິດໃຈ, ຫຼືອີ້ນເຕັມຄວາມຫວັດແລະຄວາມຫາຍກະຫາຍຂອງຈິດວິນຍານ. ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຕ້ອຍຈິດໃຈຈົ່ງໃຈແລະພ້ອມຮັບການສອນ ສຶກສາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍສະແຫວງຫາທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທັງຫຼາຍໃນນັ້ນ, ຈະຖືກນຳໃຫ້ສຳພັດກັບພຣະຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ປະພັນຂອງພຣະຄຳນັ້ນ; ແລະນອກຈາກໂດຍການເລືອກຂອງຕົນເອງແລ້ວ ກໍ່ບໍ່ມີຂອບເຂດໃດແກ່ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການພັດທະນາຂອງເຂົາ."

"ໃນຂອບເຂດອັນກວ້າງຂວາງຂອງຮູບແບບແລະເນື້ອຫາຂອງພຣະຄຳພີນັ້ນ ມີສິ່ງທີ່ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງທຸກບັນຍາ ແລະສຳຜັດເຖິງທຸກດ້ວງໃຈ. ໃນໜ້າຕ່າງໆ ຂອງພຣະຄຳພີພົບໄດ້ທັງປະຫວັດສາດທີ່ເກົ່າແກ່ທີ່ສຸດ; ຊີວິດປະຫວັດທີ່ສັດຈົງຕໍ່ຊີວິດທີ່ສຸດ; ຫຼັກການແຫ່ງການປົກຄອງສຳລັບການຄອບຄຸມລັດ ແລະສຳລັບການຈັດລະບຽບຄົວເຮືອນ—ເປັນຫຼັກການທີ່ບັນຍາມະນຸດບໍ່ເຄີຍທຽບທັນ. ໃນນັ້ນມີທັງບັດຊະຍາອັນເລິກລຽງທີ່ສຸດ, ບົດກະວີທີ່ອ່ອນຫວານແລະສູງສົງທີ່ສຸດ, ທັງທີ່ເບິ່ງອາລົມແຮງກ້າທີ່ສຸດ ແລະຊວນໃຫ້ສະເຫຼີມໃຈທີ່ສຸດ. ແມ່ນແຕ່ເມື່ອພິຈາລະນາພຽງໃນແງ່ນີ້ ບັນດາຂໍ້ຮຽນໃນພຣະຄຳພີກໍ່ມີຄຸນຄ່າສູງສົງກວ່າຜົນງານຂອງຜູ້ປະພັນມະນຸດຄົນໃດໆຢ່າງຫາປະມານມ້ໄດ້; ແຕ່ເມື່ອເບິ່ງໃນຄວາມສຳພັນຂອງມັນກັບແນວຄວາມຄິດສູນກາງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ຂອບເຂດຂອງມັນກໍ່ກວ້າງຂວາງຢ່າງຫາທຶນສູດບໍ່ໄດ້ ແລະຄຸນຄ່າຂອງມັນກໍ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຢ່າງຫາປະມານມ້ໄດ້. ເມື່ອພິຈາລະນາພາຍໃຕ້ແສງສະຫວ່າງຂອງແນວຄວາມຄິດນີ້ ທຸກຫົວຂໍ້ກໍ່ມີນິຍົມສຳຄັນໃໝ່. ໃນຄວາມຈິງທີ່ຖືກກ່າວໄວ້ຢ່າງງ່າຍດາຍນັ້ນ ມີຫຼັກການທີ່ສູງສົງເທົ່າຜ້າສະຫວັນ

ແລະຄອບຄຸມໄປຈົນເຖິງນິລັນດອນ.”

“ແກ່ນສານກາງຂອງພຣະຄຳພີ ຄືຫົວຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງ ທຸກໜຶ່ງໃນທັງເຫຼັ້ມໄດ້ໄປລວມຕົວຢ່າງນັ້ນ ຄືແຜນການໄຖ່ກູ້ການພົ້ນຝຸ່ນພາບລັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນຈິດວິນຍານມະນຸດ. ຕັ້ງແຕ່ການບົກບອກເຖິງຄວາມຫວັງເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນຄຳພີພາກສາທິດປະກາດໃນສ່ວນເອເດນ ຈົນເຖິງພຣະສັນຍາອັນຮຸ່ງໂລດສຸດທ້າຍນັ້ນໃນພຣະນິມົດທີ່ວ່າ ‘ເຂົາທັງຫຼາຍຈະໄດ້ເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະຢູ່ເທິງໜ້າຜາກຂອງເຂົາ’ (ພຣະນິມົດ 22:4), ໃຈຄວາມຫຼັກຂອງພຣະທຳທຸກເຫຼັ້ມ ແລະທຸກຂໍ້ຄວາມໃນພຣະຄຳພີ ຄືການຄ່ອຍໆເປີດເຜີຍຫົວຂໍ້ອັນອັດສະຈັນນີ້,—ການຍົກມະນຸດຂຶ້ນ,—ລົດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ, ‘ຜູ້ຊົງປະທານໄຊຊະນະແກ່ພວກເຮົາໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.’ 1 ໂກຣິນໂທ 15:57.” Education, 123–125.

ໃນຂໍ້ຄວາມທີ່ຫາກໄດ້ອ້າງມານັ້ນ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະຄຳພີເມື່ອພິຈາລະນາຈາກແງ່ມຸມໃດໆຂອງວັນນະຄະດີ ກ່ຽວສົ່ງເຫັນອີຜົນງານໃດໆທີ່ມະນຸດຜະລິດຂຶ້ນຢ່າງຫຼາຍໆບໍ່ໄດ້. ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ກ່າວວ່າ, “ໃນໜ້າທັງຫຼາຍຂອງພຣະຄຳພີນັ້ນ ພົບເຫັນປະຫວັດສາດທີ່ເກົ່າແກ່ທີ່ສຸດ; ຊີວິດປະຫວັດທີ່ສັດຈົງຕັ້ງຊື່ວິດທີ່ສຸດ; ຫຼັກການແຫ່ງການປົກຄອງສຳລັບການຄອບຄຸມລັດ, ສຳລັບການຈັດລະບຽບຄອບຄົວ—ເປັນຫຼັກການທີ່ສະຕິບັນຍາຂອງມະນຸດບໍ່ເຄີຍທຽບໄດ້. ພຣະຄຳພີນັ້ນບັນຈຸໄວ້ຊຶ່ງບັດຊະຍາທີ່ເລິກຊຶ້ງທີ່ສຸດ, ບົດກະວີທີ່ອ່ອນຫວານແລະສູງສົ່ງທີ່ສຸດ, ທັງທີ່ເປັນໄປດ້ວຍຄວາມອັນແຮງກ້າທີ່ສຸດ ແລະທີ່ກະທົບໃຈທີ່ສຸດ,” ແລະວ່າ “ໂຄງສ້າງເຊັ່ນນີ້ ບໍ່ມີຈິດໃຈໃດນອກຈາກພຣະຈິດຂອງອົງອັນອະນັນຕະການ ຈະຄິດຮິເລມ ຫຼືຈັດສ້າງຂຶ້ນໄດ້.”

ກົດເກນທັງປວງທີ່ມະນຸດຍອມຮັບ ຊຶ່ງໃຊ້ກຳນົດຫຼັກເກນອັນໃຫຍ່ໂຄງສ້າງແກ່ວັນນະຄະດີນັ້ນ ລ້ວນຖືກພຣະຄຳພີຢູ່ເໜືອກວ່າ. ຫຼັກການຕ່າງໆທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນມະຫາວິທະຍາໄລທາງດ້ານມະນຸດສາດ ຊຶ່ງບົ່ງຊີ້ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງວັນນະຄະດີສາມັນຫຼືວັນນະຄະດີຊັ້ນຕ່ຳ ຈົນໄປເຖິງຜົນງານເອກແຫ່ງວັນນະຄະດີມະນຸດ ລ້ວນຖືກພຣະຄຳພີຢູ່ເໜືອກວ່າທັງສົນ. ໂດຍຄຳນັ້ນເຖິງຂັ້ນ ກໍສົມຄວນທີ່ຈະຕະໜັກວ່າ ຈຸດສູງສຸດ ຄືບົດສະຫຼຸບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງພະຍານຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີທັງໝົດ ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນນິມົດສຸດທ້າຍຂອງດານເອເດນ. ນິມົດນັ້ນເປັນຫົນຍອດແຫ່ງພະຍານຄຳພະຍາກອນ, ແລະບໍ່ມີຈຸດສູງສຸດໃດໃນວັນນະຄະດີຂອງມະນຸດທີ່ຈະເຂົ້າໃກ້ພະຍານໃນດານເອເດນບົດທີ 11 ເລີຍຕັ້ງແຕ່ຂໍ້ 1 ແລະດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງບົດທີ 12 ຂໍ້ 4.

ໃນພຣະທຳພຣະນິມົດ ພຣະຄຳພີທັງປວງໄດ້ມາພົບກັນແລະສົນສຸດລົງ; ແລະໃນພຣະນິມົດນັ້ນ ເສັ້ນທາງຄຳພະຍາກອນດຽວກັນກໍຖືກຍົກຂຶ້ນມາດັ່ງທີ່ຢູ່ໃນພຣະທຳດານເອເດນ; ແຕ່ໃນຄວາມສຳພັນຕ່າງກັນນັ້ນ ພຣະທຳດານເອເດນແມ່ນການກ່າວເຖິງຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ພຣະນິມົດແມ່ນຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ທຸກສິ່ງມີຢູ່ໃນການກ່າວເຖິງຄັ້ງທຳອິດ, ແລະທຸກສິ່ງກໍມີຢູ່ໃນພຣະທຳດານເອເດນ, ແລະຈຸດສູງສຸດຂອງພຣະທຳນັ້ນຄືນິມົດທີ່ໄດ້ຖືກປະທານຢູ່ທີ່ເດມ່ນ້າ Hiddekel. ຈຸດສູງສຸດຂອງເຫດການທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນນິມົດນັ້ນ ເລີຍຕົ້ນໃນຂໍ້ສືບ ແລະດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນກວ່າພຣະທຳນັ້ນຖືກປະທັບຕາໃນຂໍ້ສືບຂອງບົດທີ່ສືບສອງ. ຂໍພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຕົວແທນ ຂອງບົດສຸດທ້າຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມຈິງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທຸກປະການທີ່ເຄີຍຖືກກ່າວອອກ ຫຼື ບັນທຶກໄວ້ໂດຍບັນດາຜູ້ບໍລິສຸດໃນສະໄໝໂບຮານ, ລວມທັງ Sister White.

ສິ່ງທີ່ນຳໄປສູ່ຂໍ້ສະຫຼຸບນັ້ນໃນບົດທີ່ສືບເອັດ ຄືປະຫວັດສາດຕ່າງໆພາຍໃນບົດນັ້ນ ທີ່ໃຫ້ພະຍານແກ່ຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງຂອງຫົກຂໍ້ສຸດທ້າຍແຫ່ງບົດທີ່ສືບເອັດ, ບ່ອນທີ່ສັດຕູສາມປະການຂອງມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນທຽມ ກຳລັງນຳພາໂລກໄປສູ່ການປົດສົນແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດ. ຊົດສະເຕີໄວທ໌

ໄດ້ລະບຸຫຼັກການພາຍໃນນີ້ໂດຍກົງ.

“ພວກເຮົາບໍ່ມີເວລາທີ່ຈະເສຍໄປ. ເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກກຳລັງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ. ໂລກກຳລັງຖືກບຸກເຮົາດ້ວຍຈິດວິນຍານແຫ່ງສັງຄາມ. ອີກບໍ່ດົນ ເຫດການແຫ່ງຄວາມລຳບາກທີ່ໄດ້ຖືກກ່າວໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນຈະເກີດຂຶ້ນ. ຄຳພະຍາກອນໃນດານເຮັດບົດທຣີບເອັດໄດ້ກ່ອນບັນລຸຄວາມສຳເລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນແລ້ວ. ປະຫວັດສາດຫຼາຍສ່ວນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນນີ້ສຳເລັດ ຈະຖືກຊ້ຳຄືນອີກ. ໃນຂໍ້ທ້າວສົບ ມີການກ່າວເຖິງອຳນາດໜຶ່ງວ່າ ‘ລາວຈະເສຍໃຈ ແລະຈະກັບຄືນໄປ ແລະຈະມີຄວາມໂກດຮ້າຍຕໍ່ພັນທະສັນຍາອັນບໍ່ລົ້ງຄວາມ: ລາວຈະກະທຳດັ່ງນັ້ນ; ແມ່ນແທ້ ລາວຈະກັບຄືນໄປ ແລະຈະເຂົ້າໃຈຮ່ວມກັບພວກທີ່ປະຖົມພັນທະສັນຍາອັນບໍ່ລົ້ງຄວາມ. ແລະກອງກຳລັງຈະຍືນຍົງຂ້າງລາວ, ແລະພວກເຂົາຈະລົບຫຼັກຖານບໍ່ລົ້ງຄວາມແຫ່ງກຳລັງ, ແລະຈະຍົກເລີກເຄື່ອງບູລາປະຈຳວັນ, ແລະພວກເຂົາຈະຕັ້ງສັງຄົມເປັນທີ່ໜ້າຊຸ່ງຊື່ກະທຳໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເປົ່າ. ແລະຄົນທັງຫຼາຍທີ່ກະທຳຊົດຕໍ່ພັນທະສັນຍາ ລາວຈະຊັກຈູງໃຫ້ເສື່ອມຊາມດ້ວຍຄຳປະຈຸບັນລະເສີນ: ແຕ່ປະຊາຊົນທີ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຂອງຕົນຈະເຂັ້ມແຂງ ແລະຈະກະທຳການອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ແລະພວກທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທຳມະກາງປະຊາຊົນຈະສັງສອນຄົນເປັນອັນຫຼາຍ: ແຕ່ພວກເຂົາຈະລົ້ມລົງດ້ວຍຄາບ ແລະດ້ວຍແປວໄຟ ດ້ວຍການເປັນເຊື້ອ ແລະດ້ວຍການຖືກບຸນສະດົມ ເປັນເວລາຫຼາຍມື້. ບັດນີ້ມີພວກເຂົາລົ້ມລົງ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອພຽງເລັກນ້ອຍ: ແຕ່ຄົນເປັນອັນຫຼາຍຈະເຂົ້າຕິດກັບພວກເຂົາດ້ວຍຄຳປະຈຸບັນລະເສີນ. ແລະບາງຄົນໃນພວກທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຈະລົ້ມລົງ ເພື່ອທົດລອງພວກເຂົາ ແລະເພື່ອຊຳລະພວກເຂົາ ແລະເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຂາວສະອາດ ຈົນເຖິງເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ: ເພາະວ່າມັນຍັງຄົງສຳລັບເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ແລະກະສັດຈະກະທຳຕາມໃຈປາຖະໜາຂອງຕົນ; ແລະລາວຈະຍົກຕົນຂຶ້ນ ແລະຂະຫຍາຍຕົນເອງເໝືອນພຣະທຸກອົງ, ແລະຈະເວົ້າສັງເກດພັນທະສັນຍາດ້ານພຣະເຈົ້າແຫ່ງພຣະທັງຫຼາຍ, ແລະຈະຈະເລີນໄປຈົນກວ່າຄວາມພໍໃຈຈະສຳເລັດ: ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວນັ້ນຈະຖືກກະທຳ.’ ດານເຮັດ 11:30–36.”

“ເຫດການທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບທີ່ໄດ້ພັນລະນາໄວ້ໃນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນ. ພວກເຮົາເຫັນຫຼັກຖານວ່າ ຊາຕານກຳລັງໄດ້ຮັບການຄອບງຳເຫັນອີຈິດໃຈຂອງມະນຸດຢ່າງວ່ອງໄວ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຢຳເຫງພຣະເຈົ້າຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ. ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນອ່ານແລະເຂົ້າໃຈຄຳພະຍາກອນໃນບົມນີ້ ເພາະບັດນີ້ພວກເຮົາກຳລັງເຂົ້າສູ່ເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກທີ່ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງ.”

“ແລະໃນເວລານັ້ນ ມີຄຳເອນ ເຈົ້ານາຍຜູ້ຍິງໃຫຍ່ ຜູ້ຍືນຍົງເພື່ອບຸດຫຼານແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ ຈະລຸກຂຶ້ນ; ແລະຈະມີເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກ ຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາແຕ່ມີຊາດໜຶ່ງຈົນເຖິງເວລານັ້ນ; ແລະໃນເວລານັ້ນ ປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ ຄືທຸກຄົນທີ່ພົບວ່າມີຊີວິດໄວ້ໃນບົມນັ້ນ. ແລະຫຼາຍຄົນໃນພວກຜູ້ທີ່ອ່ານຢູ່ໃນຝ່າງດິນແຫ່ງໂລກ ຈະຕື່ນຂຶ້ນ ບາງຄົນເພື່ອຊີວິດນິລັນດອນ ແລະບາງຄົນເພື່ອຄວາມອຸບອາຍ ແລະການຖືກດູໝືນຢ່າງນິລັນດອນ. ແລະບັນດາຜູ້ມີບັນຍາຍຈະສ້ອງແສງດັງຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງທ້ອງຟ້າ; ແລະບັນດາຜູ້ນຳຄົນເປັນອັນຫຼາຍເຂົ້າສູ່ຄວາມຊອບທຳ ຈະເປັນຕົ້ນດອງດາວຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ. ແຕ່ເຈົ້າ ໂອ ດານເຮັດ ຈົ່ງບົດຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ ແລະປະທັບຕາບົມນັ້ນ ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ: ຫຼາຍຄົນຈະແລ່ນໄປມາ ແລະຄວາມຮູ້ຈະເພີ່ມພູນຂຶ້ນ.’ ດານເຮັດ 12:1–4.” Manuscript Releases, number 13, 394.

ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ອ້າງເຖິງພຣະທຳດານເຮັດ ບົດທີ 11 ກ່ອນ ແລະຕໍ່ມາໄດ້ລະບຸຫຼັກການວ່າ “ປະຫວັດສາດຈຳນວນຫຼາຍທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນນີ້ ຈະຖືກເຮັດຊ້ຳອີກ.” ຫຼັງຈາກນັ້ນ ນາງໄດ້ຍົກຂໍ້ຄວາມຈາກຂໍ້ 30 ຫາ 36 ໂດຍກົງ ແລະຕິດຕາມດ້ວຍຄຳກ່າວວ່າ,

“ເຫດການທີ່ຄ້າຍຄືກັບທີ່ໄດ້ພົ້ນລະນາໄວໃນຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ ຈະເກີດຂຶ້ນ.” ຫຼັງຈາກລະບຸຂໍ້ 30 ຫາ 36 ແລະກ່າວວ່າເຫດການທີ່ຄ້າຍຄືກັບຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນ ຕໍ່ມາທາງກົດລະບຽບການບົດແຫ່ງໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ ເມື່ອມີຄຳເອນລຸກຂຶ້ນໃນຂໍ້ 1 ຂອງບົດທີ 12. ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ນາງກຳລັງແຍກຂໍ້ພຣະຄຳທັງເຈັດຂໍ້ນັ້ນອອກ ແລະຈັດວາງພວກມັນໄວ້ໃນປະຫວັດສາດທີ່ນຳໜ້າການທີ່ມີຄຳເອນລຸກຂຶ້ນໃນທັນທີ.

ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຄັ້ງແລ້ວທີ່ພົວກເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງປະຫວັດຂອງຂໍ້ທີ່ສາມສົບເຖິງສາມສົບຫົກ ແລະວິທີທີ່ຂໍ້ເຫຼົ່ານັ້ນຂະໜານກັນກັບຂໍ້ທີ່ສືບເຖິງສືບຕໍ່ໃນດານໂອນບົດທີ 11, ແລະບັດນີ້ພົວກເຮົາຈະເລີ່ມພິຈາລະນາຊ່ວງເວລາອື່ນໆໃນປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນໃນບົດທີ 11 ທີ່ຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນຫົກຂໍ້ສຸດທ້າຍນັ້ນ. ແຕ່ກ່ອນທີ່ພົວກເຮົາຈະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ພົວກເຮົາຈະນຳສະເໜີບົດສະຫຼຸບສັ້ນໆອີກຄັ້ງໜຶ່ງກ່ຽວກັບການຂະໜານກັນຂອງຂໍ້ທີ່ສາມສົບເຖິງສາມສົບຫົກກັບຂໍ້ທີ່ສືບເຖິງສືບຕໍ່.

ຂໍ້ທີ່ສາມສົບເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການຜ່ານຈາກໂຮມນອກສາສະໜາໄປສູ່ໂຮມສັນຕະປາປາ. ປະຫວັດສາດແຫ່ງການຜ່ານນັ້ນຖືກກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ພະຍາກອນຫຼາຍຕອນ ຊຶ່ງລະບຸເຖິງ 330, 508, 533 ແລະ 538. ຍັງມີເຄື່ອງໝາຍທາງພະຍາກອນອື່ນໆ ໃນການຜ່ານຈາກອານາຈັກທີ່ສືບໄປສູ່ອານາຈັກທີ່ໃນຄຳພິພິພິ, ແຕ່ໃນຂໍ້ທີ່ສາມສົບເອັດ ໂຮມນອກສາສະໜາໄດ້ລຸກຂຶ້ນເພື່ອສະໜັບສະໜູນສັນຕະປາປາ, ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Clovis ໃນປີ 496. ອຳນາດນອກສາສະໜາທີ່ໃນເບື້ອງຕົ້ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Clovis ໃນຂໍ້ນັ້ນ ໄດ້ບັນລຸພາລະກິດໃນການກຳຈັດການຕັ້ງຂອງນອກສາສະໜາໃດໆ (the daily) ຕໍ່ການຜຸດຂຶ້ນຂອງສັນຕະປາປາພາຍໃນປີ 508. ສົງຄາມໃນຍຸກເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ນຳການທຳລາຍມາເຖິງນະຄອນໂຮມໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດນັ້ນ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ “sanctuary of strength”, ແລະພາຍໃນປີ 538 ອຳນາດນອກສາສະໜາໄດ້ຍົກສັນຕະປາປາຂຶ້ນເທິງບັນລັງແຫ່ງໂລກ, ແລະຈາກນັ້ນນາງໄດ້ອອກກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ສະພາ Council of Orleans.

ຂໍ້ທີ່ສາມສົບສອງເຖິງສາມສົບຫົກ ຊື່ອກເຖິງສົງຄາມແຫ່ງການຂ້າລ້າງທີ່ສັນຕະປາປາໄດ້ນຳມາຕັ້ງຜູ້ສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊ່ວງເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສົບປີແຫ່ງຍຸກມັດ. ໃນທີ່ສຸດ ສັນຕະປາປາກໍ່ມາເຖິງຈຸດຈົບຂອງນາງໃນຂໍ້ທີ່ສາມສົບຫົກ. ໃນຂໍ້ທີ່ສືບ ເຮເຄການໄດ້ສ້າງພັນທະມັດລັບກັບປະລະປັກ, ເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງເວລາທີ່ການຕ້ານທານຂອງໂບຣເຕສຕັນໄດ້ຖືກນຳອອກໄປ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍປີ 508. ການທຸ່ມເທດດ້ານການເງິນ ແລະ ກຳລັງອຳນາດທາງທະຫານຂອງເຮເຄການ ໄດ້ຖືກລ່ວງໜ້າເປັນນິມິດໂດຍ “ແຂນກຳລັງ” ທີ່ລຸກຂຶ້ນປົກປ້ອງສັນຕະປາປາໃນປີ 496. ການທຳລາຍສະຖານບໍລິສຸດແຫ່ງກຳລັງຂອງໂຮມນອກຮົດ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍນະຄອນໂຮມ ເປັນນິມິດລ່ວງໜ້າເຖິງການທຳລາຍລັດຖະທຳມະນູນຂອງສະຫະລັດໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນບໍ່ລຳນີ້, ເພາະລັດຖະທຳມະນູນເປັນສະຖານບໍລິສຸດແຫ່ງກຳລັງສຳລັບສະຫະລັດ. ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດນັ້ນ ສັນຕະປາປາຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໄປປະທັບເທິງບັນລັງຂອງໂລກອີກຄັ້ງ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍປີ 538.

ແລ້ວຈະເລີ່ມຕົ້ນໄລຍະສຸດທ້າຍແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງອັນນອງເລືອດຂອງສັນຕະປາປາ ທີ່ຖືກນຳມາຕັ້ງສູ່ກັບບັນດາຜູ້ສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນໃນຍຸກມັດຕັ້ງແຕ່ ຄ.ສ. 538 ຈົນເຖິງ 1798. ສິ່ງນີ້ຈະນຳໄປສູ່ການສົ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດ ເມື່ອ ມີຄຳເອນ ລຸກຂຶ້ນ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍປີ 1798 ເມື່ອອຳນາດສັນຕະປາປາ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງມາເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສົບປີ ໄດ້ຮັບຄວາມພິເສດແຫ່ງບາດແຜຮ້າຍແຮງນັ້ນ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ໃນໂອກາດໜຶ່ງ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ນະຄອນນິວຢອກ
ໃນຍາມກາງຄືນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກເອົາໄປໃຫ້ເຫັນອາຄານທີ່ສູງຂຶ້ນຊັ້ນແລ້ວຊັ້ນເລົ່າ ມຸ່ງຂຶ້ນໄປສູ່ຜ້າສະຫວັນ.
ອາຄານເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການຮັບປະກັນວ່າກັນໄຟໄດ້
ແລະຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ກັນຂອງແລະຜູ້ກໍ່ສ້າງຂອງມັນ. ອາຄານເຫຼົ່ານີ້ສູງຂຶ້ນ ແລະສູງຂຶ້ນອີກ
ແລະໃນນັ້ນໄດ້ໃຊ້ວັດສະດຸທີ່ມີລາຄາແພງທີ່ສຸດ. ບັນດາຜູ້ທີ່ອາຄານເຫຼົ່ານີ້ເປັນຂອງເຂົາ
ບໍ່ໄດ້ຖາມຕົນເອງວ່າ: ‘ພວກເຮົາຈະຖອກອາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ດີທີ່ສຸດໄດ້ແນວໃດ?’
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມຄິດຂອງເຂົາເລີຍ.”

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄິດວ່າ: “ໂອ, ຖ້າຜູ້ທີ່ກຳລັງໃຊ້ຈ່າຍຊັບສິນຂອງຕົນໃນລັກສະນະນີ້
ຈະສາມາດເຫັນແນວທາງຂອງຕົນດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນມັນໄດ້!
ພວກເຂົາກຳລັງກໍ່ສ້າງອາຄານອັນສະຫງ່າງາມຂຶ້ນເປັນກອງ,
ແຕ່ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ອຸບຄອງແຫ່ງຈັກກະວານ
ການວາງແຜນແລະການຄົດຄົ້ນຂອງພວກເຂົາຊ່າງໂງ່ຈ້າເພີ່ມໃດ.
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາຢ່າງສຸດກຳລັງແຫ່ງຈິດໃຈແລະສະຕິບັນຍາຂອງຕົນວ່າ
ພວກເຂົາຈະຖອກອາຍພຣະສິດແດ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ. ພວກເຂົາໄດ້ຫຼົງລົງສົງໄສໃນ ຄື
ໜ້າທີ່ປະການທຳອິດຂອງມະນຸດ.”

“ເມື່ອອາຄານສູງສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ຖືກກໍ່ສ້າງຂຶ້ນ,
ບັນດາເຈົ້າຂອງກໍໄດ້ບໍ່ຕີຊົມຊື່ນດ້ວຍຄວາມຈອງຫອງອັນຕຸ້ມໄປດ້ວຍທະເຍີທະຍານ
ທີ່ຕົນມີຕົນໃນໃຈເພື່ອປາບປາມຕົນເອງ ແລະກະຕຸ້ນຄວາມອິດສາຂອງເພືອນບ້ານ.
ເງິນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ພວກເຂົາໄດ້ນຳໄປລົງທຶນໃນລັກສະນະນີ້ໄດ້ມາໂດຍການບໍລິຫານ,
ໂດຍການກົດຂີ່ຄືນຍາກຈົນຢ່າງໃຫດຮ້າຍ. ພວກເຂົາໄດ້ຫຼົງລົງວ່າ
ໃນສະຫວັນນັ້ນມີການບັນທຶກບັນຊີຂອງທຸກການທຳທຸລະກິດໄວ້; ທຸກການຊື້ຂາຍອັນບໍ່ຍຸດຕິທຳ,
ທຸກການກະທຳອັນສຳເລັດ, ລ້ວນແຕ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນຫຼັກນັ້ນ. ເວລາກຳລັງຈະມາ ເມື່ອໃນການສຳເລັດ
ແລະໃນຄວາມອອດດີຂອງພວກເຂົາ
ມະນຸດຈະໄປເຖິງຈຸດໜຶ່ງທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງຍອມໃຫ້ພວກເຂົາຂ້າມຜ່ານໄປ,
ແລະພວກເຂົາຈະຮຽນຮູ້ວ່າ ຄວາມອິດທິພົນຍັບຍັງຂອງພຣະເຢໂຮວານນັ້ນມີຂອບເຂດ.”

“ພາບທີ່ຕົນເົາໄດ້ຜ່ານຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ ແມ່ນສຽງເຕືອນໄພເລື້ອງໄຟໄໝ້. ຜູ້ຄົນເບື້ອງອາຄານສູງສົ່ງ
ແລະທີ່ເຂົາຄິດວ່າບໍ່ອ່ຽກກັນໄຟໄດ້ ແລະກ່າວວ່າ: ‘ພວກມັນບອດໄຟຢ່າງສົມບູນແລ້ວ.’
ແຕ່ອາຄານເຫຼົ່ານີ້ຖືກໄຟເຜົາຜານໄປ ດັ່ງກັບວ່າເຮັດດ້ວຍຢາງສະໜິດ.
ວົດດັບເພີ່ມອາດເຮັດອັນໃດໄດ້ເພື່ອຢັບຢັ້ງການທຳລາຍນັ້ນ.
ພະນັກງານດັບເພີ່ມບໍ່ສາມາດໃຊ້ເຄື່ອງດັບເພີ່ມໄດ້.”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງສອນວ່າ ເມື່ອເວລາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາເຖິງ
ຖ້າບໍ່ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງໃດໆເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງມະນຸດຜູ້ຈອງຫອງແລະທະເຍີທະຍານ
ມະນຸດທັງຫຼາຍຈະພົບວ່າ ພຣະຫັດທະຄືຄືມຮິດເຂັ້ມແຂງໃນການຊ່ວຍໃຫ້ລັອດນັ້ນ
ຈະຊົງມຮິດເຂັ້ມແຂງໃນການທຳລາຍເຊັ່ນກັນ.
ບໍ່ມີອຳນາດໃດໆໃນໂລກທີ່ຈະຢັບຢັ້ງພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້.
ບໍ່ມີວັດຖຸອັນໃດທີ່ຈະນຳໃຊ້ໃນການກໍ່ສ້າງອາຄານ
ຊຶ່ງຈະປົກປັກຮັກສາອາຄານເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ພົ້ນຈາກການທຳລາຍໄດ້ ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດໄວ້
ເພື່ອຊົງສົ່ງການຕອບແທນລົງໂທດແກ່ມະນຸດ ເນື່ອງຈາກການບໍ່ໃສ່ໃຈຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ແລະເນື່ອງຈາກຄວາມທະເຍີທະຍານເຫັນແກ່ຕົວຂອງພວກເຂົາ.”

“ມີບັງຫຼາຍຄົນ, ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດານັກການສຶກສາ ແລະ ລັດບຸລຸດ, ທີ່ເຂົາໃຈສາເຫດທີ່ເປັນຮາກຖານຂອງສະພາບສັງຄົມໃນປັດຈຸບັນ. ບັນດາຜູ້ທີ່ກຸມບັງຄັບບັງຊາການປົກຄອງ ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາແຫ່ງຄວາມເສື່ອມຊາມທາງສິນທຳ, ຄວາມຍາກຈົນ, ຄວາມອະນາຖາຂັດສົນ, ແລະ ອາຊະຍາກຳທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ພວກເຂົາກຳລັງດື່ມຮົ່ມຢ່າງໄຮ້ຜົນ ເພື່ອຈັດໃຫ້ການດຳເນີນທຸລະກິດມີພື້ນຖານທີ່ໝັ້ນຄົງຍິ່ງຂຶ້ນ. ຖ້າມະນຸດຈະໃສ່ໃຈຕໍ່ຄຳສອນແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ພວກເຂົາກໍ່ຈະພົບທາງແກ້ໄຂສຳລັບບັນຫາທີ່ທຳໃຫ້ພວກເຂົາສັບສົນ.”

“ພຣະຄຳພີໄດ້ພັນລະນາເຖິງສະພາບຂອງໂລກໃນຊ່ວງກ່ອນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ. ກ່ຽວກັບບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງສັງສົມຄວາມມັງຄັ້ງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໂດຍການບຸນສະດົມແລະການຂຸດຮົດນັ້ນ ໄດ້ມີຂໍ້ຊຽນໄວ້ວ່າ: ‘ພວກທ່ານໄດ້ກ່ອງສະສົມຊັບສົມບັດໄວ້ສຳລັບວັນສຸດທ້າຍ. ຈົ່ງເບິ່ງແມ, ຄຳຈ້າງຂອງຄົນງານຜູ້ທີ່ໄດ້ກ່ຽວເກັບນາຂອງພວກທ່ານ ຊຶ່ງພວກທ່ານໄດ້ຫັກໄວ້ໂດຍການສັກກາງ ກຳລັງຮ້ອງຂຶ້ນ; ແລະສຽງຮ້ອງຂອງພວກຜູ້ທີ່ໄດ້ກ່ຽວເກັບນົມ ໄດ້ເຂົ້າໄປເຖິງພຣະກັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນຈອມໂຍທາ. ພວກທ່ານໄດ້ດຳລົງຊີວິດໃນຄວາມສຳລານສຸກຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະໄດ້ປ່ອຍຕົນໃຫ້ເຫລືອງລະເລີງ; ພວກທ່ານໄດ້ບຳລຸງຫົວໃຈຂອງຕົນ ເໝືອນດັ່ງໃນວັນແຫ່ງການຂ້າສັດ. ພວກທ່ານໄດ້ກ່ຳໄວ້ໃນທິດແລະຂ້າຄົນຊອບທຳ; ແລະທ່ານນັ້ນກໍ່ບໍ່ໄດ້ຕັດຖານພວກທ່ານ.’ ຢາກໃບ 5:3–6.”

“ແຕ່ວ່າ ຜູ້ໃດເລົ່າອ່ານຄຳເຕືອນທັງຫຼາຍທີ່ຖືກປະທານໂດຍໝາຍສຳຄັນແຫ່ງຍຸກສະໄໝທີ່ກຳລັງສຳເລັດຢ່າງວ່ອງໄວ? ສິ່ງໃດເກີດເປັນຄວາມປະທັບໃຈແກ່ຄົນຝັກໃຜໂລກ? ການບຸນແບງໃດທີ່ປາກົດໃນທຳທີ່ຂອງພວກເຂົາ? ກໍ່ຫຼາຍໄປກວ່າທີ່ຄົນເຫັນໃນທຳທີ່ຂອງຊາວໂລກໃນສະໄໝຂອງໂນອາ. ພວກກ່ອນນ້ຳຖ້ວມໝັກມັນຢູ່ກັບທຸລະກິດຂອງໂລກແລະຄວາມສຳລານ, ແລະ ‘ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກກວ່ານ້ຳຖ້ວມມາ ແລະກວາດພວກເຂົາໄປໝົດທຸກຄົນ.’ ມັດທາຍ 24:39. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄຳເຕືອນທີ່ສົ່ງມາຈາກສະຫວັນ, ແຕ່ພວກເຂົາປະຕິເສດທີ່ຈະຟັງ. ແລະໃນທຸກມື້, ໂລກທີ່ເມື່ນເສຍຕ່ຽງເຕືອນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງສົນເຊີງ, ກຳລັງຮີບເລັ່ງໄປສູ່ຄວາມເພີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍວິນາຍ.”

“ໂລກກຳລັງຖືກບຸກເຮົາດ້ວຍຈິດວິນາຍແຫ່ງສົງຄາມ. ຄຳພະຍາກອນໃນບົດທີ່ສືບເອົາຂອງພຣະທຳດານເືອນເກືອບໄດ້ບັນລຸການສຳເລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນແລ້ວ. ອີກບໍ່ລຳ ເຫດການແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກທີ່ໄດ້ກ່ຳໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນທັງຫຼາຍຈະເກີດຂຶ້ນ.”
Testimonies, volume 9, 12–14.